

"For our deliverance from all affliction, wrath, danger, and necessity..."

"برای رهایی مان از هر مصیبت، غضب، خطر و اضطراری..."

(9.1.2022)

خداوند به شاگردان خود هشدار داده بود: "در دنیا برای شما زحمت خواهد بود، اما دل قوی دارید، زیرا که من بر جهان غالب آمده‌ام." (یوحنا 16: 33). پولس رسول با تأکید در مورد زحمات صحبت می‌کند: "ما باید از طریق تحمل سختی‌های بسیار وارد ملکوت خدا شویم" (اعمال رسولان 14: 22). او به مسیحیان هشدار داد که از این امر غافل نشوند. و ما از تاریخ کلیسا و زندگی قدیسین می‌دانیم که کسانی که در مواجهه با غم و اندوه این زندگی، با صبر، ایمان گرم و عشق به مسیح، برخورد کردند، مقدس شدند! و در واقع هر چه مصیبت بیشتر می‌شد، مانند شهدای سرافراز بیشتر تجلیل می‌شدند.

برای کسانی که ایمان قوی، صبر و سرسپردگی نسبت به مسیح دارند، زحمات به چالشی برای دستاوردهای روحانی جدید تبدیل می‌شود. برای ضعیفان در ایمان، زحمات دلیلی برای رسوایی می‌شود. حتی بعضی‌ها آن شعله اندک ایمان را که در دلشان مانده بود، رها می‌کنند و در تاریکی سیاه ناامیدی می‌افتند. در واقع آنها تا آنجا پیش می‌روند که بی‌عدالتی، بی‌تفاوتی و رها شدن را به خداوند انسان دوست، نسبت می‌دهند.

با این حال، کلیسا مبارزان روحانی دلاور خود را تشویق می‌کند تا برخیزند و به مبارزه خود علیه غم و اندوه و زحمات تا آخر ادامه دهند، تا زمانی که با تاج به پایان برسند، و از بقیه می‌خواهد که برای رهایی از موقعیت‌های غم‌انگیز خود که اغلب همه ما با آن روبرو هستیم دعا کنند: "برای رهایی مان از هر مصیبت، غضب، خطر و اضطراری، بیایید نزد خداوند دعا کنیم..."

واقعاً تأثیرگذار است که وقتی زندگی قدیسین را در نظر می‌گیریم، در حالی که مصیبت‌هایی که شخصاً با آن مواجه بوده‌اند، از نظر ایشان ملاقات خجسته الهی و امکان مجاهدت بیشتر تلقی می‌شد، در عین حال برای بقیه ما به درگاه خداوند دعا می‌کردند تا ما را از غم‌ها رها کند. ما تحت تأثیر نگرش قدیس پائسیوس نوین خود قرار می‌گیریم. می‌دانیم که او سال‌ها از بیماری‌های دردناکی رنج می‌برد. اما او مانند قدیسین بزرگ آنها را با صبر تحمل کرد. درد شدید را ملاقات خداوند، تمرین ایمان و صبر می‌دانست. و برای ما عجیب این است که او از خدا نخواست که او را از درد و بیماری خلاص کند. چون احساس می‌کرد دردها برایش مفید می‌باشند. و در واقع فرموده بود: «من از یک عمر روزه داری و شب زنده داری و مجاهدت‌های روحانی در کوه آتوس، آن قدر که بیماری‌هایم برایم مفید بودند، بهره‌ای نبردم». اما برای مردمی که بر اثر رنج از او کمک خواستند برای رفع غم آنان دعا می‌کرد و خدا دعای او را می‌شنید و معجزات انجام می‌شد. به عبارت دیگر، قدیس پائسیوس از دستور روحانی داده شده توسط همه قدیسین قبلی پیروی کرد: به درگاه خدا دعا کنیم که غم و اندوه ما را برطرف کند. زیرا به جای اینکه مصیبت ما را در اندوه و ناامیدی لاعلاج بیاندازد، بهتر است خود را از تاج‌هایی که به مبارزانی که دلیرانه زحمات را تحمل می‌کنند، محروم کنیم. به عبارت دیگر بهتر است ضعف روحی خود را بشناسیم و همه چیز را از رحمت خداوند انتظار داشته باشیم.

وقتی برای رهایی «از هر غضب» دعا می کنیم، عمدتاً منظور ما غضب الهی است که متوجه کسانی می شود که نه تنها اراده خدا را زیر پا می گذارند، بلکه از قانون خدا سرپیچی می کنند، حقیقت را منحرف می سازند و در منیت سرخوشانه خود پشیمان نمی شوند. واقعاً چنین افرادی دشمن خدا هستند. پولس رسول در مورد گروهی از این افراد می نویسد: «ما را از سخن گفتن به غریبه‌دیان منع می کنند تا نجات یابند. بدین گونه همیشه پیمانۀ گناهان خود را لبریز کنند، اما غضب خدا سرانجام بر ایشان نازل شده است» (اول تسالونیکیان 2: 16). نمونه بارز تجلی فوری خشم الهی در شخصی که خود را شبیه خدا می دانست، پادشاه هیروودیس است. همانطور که اعمال رسولان می نویسد، هیروودیس بر ساکنان صور و صیدون خشم گرفته بود، بنابراین روزی را تعیین کرد تا موضوع را در حضور همه بررسی کند. ردای شاهی خود را پوشید و بر تخت نشست و با مردم و اربابان سخن گفت. مردم لهله کردند: این آواز خداست نه آواز انسان! بی درنگ چون پذیرفت که به عنوان خدا جلال یابد و خدا را تمجید نمود، در دم فرشته خداوند او را به بیماری ناگهانی مبتلا کرد: "و کرم ها بدنش را خوردند و مرد" (اعمال رسولان 12: 20-23). بیایید با تمام نگرش خود نسبت به خدا برای جلب رضایت خداوند و رحمت بیکران او، مشتاقانه نظاره گر باشیم و دعا کنیم.

دعا برای پیشگیری و دوری از هر خطر و نیازی، توصیه تکمیلی شماس است: «برای رهایی مان از هر... خطر و ضرورت، بیایید به درگاه خداوند دعا کنیم».

هر روز جدیدی که فرا می رسد، خطرات جدیدی را کشف می کنیم که زندگی ما را تهدید می کند، که نجات ما را تهدید می کند. ما دائماً در مورد بلایا، جنگ ها، تصادفات، جنایات، حتی موارد داخلی، در مورد جهش ویروس های مرگبار و بسیاری از چیزهای غم انگیز دیگری که در جهان اتفاق می افتد، خبردار می شویم. و این دانش، ما را به عدم اطمینان، اضطراب، و استرس سوق می دهد. ما در محل خود، حتی در خانه خود احساس ناامنی می کنیم. به همین دلیل است که همیشه تمرکز بر خدای قادر متعال، تنها کسی که می تواند ما را از همه این خطرات نجات دهد (به عبرانیان 5: 7 مراجعه کنید) تنها راه درست برای مقابله با آن است.

در نهایت مؤمن با درخواست «برای رهایی از همه... نیازها» می خواهد:

(الف) از نیازهای مادی مختلف که جامعه مصرف کننده آن را ضروری می داند، رهایی یابد.

(ب) از امکانات لازم برای زندگی آبرومندانه هم برای خود و هم برای خانواده خود محروم نشود.

ما درخواست می کنیم که از این همه شرایط سخت، معنوی و مادی، رهایی یابیم. آمین

~ متروپولیتن سوتیریوس از پیسیدیه